

Razlik ne grajamo

Ko se pomlad nagiba v poletje, veseli odvržemo jopice ter se nastavimo toplim sončnim žarkom. Kaj kmalu pa postanejo premočni in večina se pritožuje nad vročino. Podobno je tudi s politično razpravo. Ravno prav dvigne temperaturo ustvarjalna, iskriča, polemična, argumentirana, na trenutke tudi nekoliko ostrejša razprava. A če se pregreje, postane žaljiva, čustvena, osebna, brez možnosti, da se v njej najde kakršen koli povezovalni element.

Vse pogosteje se mi dogaja, da me v domovini ljudje sprašujejo, kako Evropa gleda na naše politične razprtije. Doma je namreč vroče, a ne zaradi poletja, temperatura pa še kar raste in raste. Moram priznati, da se v Evropskem parlamentu pogovarjamo o nacionalnih politikah le redko. V politični skupini imamo redno na dnevnem redu le poročila

Dr. Romana Jordan Cizelj, slovenska poslanka v Evropskem parlamentu

vodij nacionalnih delegacij o izidih volitev. Zgoditi se mora kaj res izstopajočega, da opravimo nacionalno obarvano razpravo, tako na ravni političnih skupin kot na ravni odborov ali celotnega parlamenta. Zanimanje ljudi za tovrstne

PISMO IZ BRUSLJA

teme pa raste sorazmerno z možnostjo, da nacionalna situacija vpliva tudi na druge države članice. Kriza v Grčiji niti približno ne bi tako močno mednarodno odmevala, če bi imela vpliv zgolj na Grkinje in Grke. Vanjo so še kako močno vpletene nemške banke. Celo nemška odločitev, da se odpove jedrski energiji, je doživela velik odmev zaradi njenega vpliva na druge države. Skrbi nas namreč stabilnost napajanja z električno energijo v regiji, ki presega nemške meje. Skrbi nas dvig cen elektrike za gospodinjstva in za gospodarstvo. To pomeni vpliv na konkurenčnost in posledično na delovna mesta. Slovenije v teh razpravah ni. S svojo neresnostjo pri začetku izvajanja protikriznih ukrepov, usmerjenih v trajnostni razvoj, škodimo namreč mnogo bolj sebi kot drugim. Propadajo naša podjetja, brezposelnih je vedno več. V Sloveniji so mladi že prešli obdobje razmišljanja o svojem odhodu v tujino, vse več jih resnično odhaja. Za tak korak se praviloma odločijo izobraženi ljudje z idejami,

ki so pripravljene na tveganje. Druge države jih bodo z veseljem sprejele.

Razne dokumente v Evropskem parlamentu obravnavamo tako, da se trudimo iskati stične točke, tisto, kar nas povezuje. Lepo bi bilo, da bi to lahko prenesli tudi na nacionalno raven. A ne smemo biti naivni. Institucionalna ureditev na evropski ravni je pač drugačna od tiste v posameznih državah. V Evropskem parlamentu ob začetku postopka tekmujejo za večino politične skupine, torej različ-

ne politične strani, ampak v drugem koraku sta nam nasproti Evropska komisija in Svet EU. Zato mora parlament nastopati kar najbolj enotno in pri iskanju kompromisov je treba tudi popuščati. Tako se obnašamo tudi slovenski poslanci v Evropskem parlamentu. To seveda ne pomeni, da se z vsem strinjamo. Še zdaleč ne, saj se naša osebna prepričanja ujemajo bolj ali manj s strankarsko pripadnostjo. Zato tudi domače politične teme interpretiramo različno, le besede bolj previdno izbiramo – delno zaradi bruseljskih navad, delno pa tudi zato, ker vanje nismo osebno vpleteni.

PISMO IZ ...

Pismo iz Bruslja, Ljubljane, Aten, torej iz različnih prestolnic sveta in iz mest različnih držav na zemeljski polobli (od Združenih držav Amerike, Velike Britanije, Kitajske ...), bomo v Novem tedniku objavljali ob petkih. K pisanju pisma o življenjskem in delovnem utripu v tujini vabimo različne bolj in manj znane posameznike, ki imajo korenine na Celjskem. V juliju se nam s pismom iz Bruslja oglašajo evropska poslanka dr. Romana Jordan Cizelj. Sredi julija nam bodo pisali iz Romunije, potem pa ... No, vsega vam ne izdamo, vas pa v uredništvu prijazno vabimo, da nam na e-naslov tednik@nt-rc.si ali morda osebno sporočite, kje v svetu živi kdo od vaših sorodnikov, znancev, prijateljev, in povabili ga bomo, da kakšno (elektronsko) pismo napiše tudi za Novi tednik.

V Evropskem parlamentu pa ni nič narobe, če nekdo glasuje v nasprotju s politično skupino. V dveh največjih političnih skupinah, Evropski ljudski stranki (ELS) in socialistih (S&D), poskušamo najti skupen jezik, a vedno ne gre. V takih primerih velikokrat liberalci prevesijo jeziček na tehtnici. Če so razdeljeni in nimajo enotne glasovalne pozicije, že kar vemo, kako se bodo na glasovanju odločili posamezni kolegi. Poznamo se in razlik ne grajamo. In tudi napak ne, čeprav bi verjetno na domačem terenu o njih izšel cel feljton. Na glasovanju z dviganjem rok predsedujoči odloči, ali je amandma sprejet ali ne. Če poslanci ocenimo, da je predsedujoči odločil napačno, zahtevamo elektronsko glasovanje. Včasih se resnično zgodi, da se predsedujoči zmoti. Pa ni pri tem nobene zarote, nobenega strankarskega goljufanja, ni lobističnih interesov, ni podkupnin. Je le skrbno razvit sistem spremljanja glasovanja, ki omogoča malce več zaupanja. Tega, pravega nadzora, nam manjka v Sloveniji, da bi si lahko bolj zaupali.